

LA LEGGENDA DELLA GIGANTESCA MAIA

Versi di Mario LOLLI

Musica di Camillo BERARDI

8va bassa sino alla fine
INTRODUZIONE - Andante

din din din din *din din din din* *din din din din* *din din din din*

don Fa+   don Do+   don Sol+

din din din din *din din din din* *din din din din* *din din din din*

don Do+   don Do7   don Fa+   don Do+   don Sol+

STROFA

Rac-con-tau-na   vec-lo-ze   ed a-ma-za leg-di   Ma-ia la

din din din din *din din din din* *din din din din* *din din din din*

don Do-   don La-   don Re-

gen- da che Ma-ia, la fi- glia d'A-llan-te, stu-
 di- ra es-clu-se al suo cuo- re la gio-ia-is-tin-
 din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don
 La- Mi7

pon- da, scam-pa-tagl ne- mi- co fug- gi' dal. l'o-
 ti- va; non el- be piu pa- ce, non vol- se l'ap-
 din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don
 La-

rum- te con lu- ni- co fi- glia fe- ri- to; mo-
 por- to dei pro- pri con- giun- ti a dar- le con-
 din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don
 Re- La- Mi7

rum- te. Rag- giun- to d'I- ta- lia un por- to roe- cis- so, s'frut- tan- do la
 for- to: Som- mer- sa dal lit- to, scom- vol- ta dal dram- ma, non el- be piu

din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don
 La- Sol+ Do+ Sol+

for ce il ter-re non si- dia-so, con- dus- se il fe- ri- to, vi- ci- no al tra- pas- so, in al- to las-
 pians, non e- ca piu' mam- ma. Di vi- ve- re an- co- ra non eb- be co- rag- gio: si spe- se nel-

din din din din din din din din din din din din dindin din din dindin

don don don don don don don don don don

Sol⁷ Do⁷ Fa⁺ Do⁺

si so- pra il mon- te Gran Sas- so, con- dus- se il fe- ri- to vi- ci- no al tra- pas- so, in al- to las-
 l'ul- ti- ma not- te di mag- gio, di vi- ve- re an- co- ra non eb- be co- rag- gio: si spe- se nel-

din din din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don don don

Sol⁷ Do⁺ Do⁷ Fa⁺ Do⁺

si so- pra il mon- te Gran Sas- so. A nul- la gio- va- ron, nel las- pra ca-
 l'ul- ti- ma not- te di mag- gio. Un me- sto ca- te- o con fis- si per

din din din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don don don

Sol⁺ Do⁺ La⁻ Do⁺

ve- na, le cu- ce pro- fu- se da ma- no ma- tee- na: al gio- va- na fi- gio vo- lo' na la
 Ma- ia, sa- li a spe- pel- ler- la in un' al- tra gio- ga- ia, em- pet- to al- la tom- ba del fi- gli- so- do-

din din din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don don don

Sol⁺ La⁻ Do⁺

vi-ta la-scian-dol-la ma-dre-na pe-nam-fi-ni-tu E pro-prio quel mon-te d'A-bruzo re-
 ra-to stiap pa-to al-la ma-dre d'ua bot-ba-to fa-to E quel-la mon-ta-gna al co-spet-to del

din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don

Do+ Sol7 Do+ Do7 Fa+

vo-so rac-chiu-se la sal-ma all'este-mo ri-po-so, e pro-prio quel mon-te d'A-bruzo re-
 ma-re, d'al-lo-ra Ma-iel-la si vol-le chie-ma-ra, e quel-la mon-ta-gna al co-spet-to del

din din din din din din din din din din din din

don don don don don don don don

Do+ Sol+ Do+ Do7 Fa+

vo-so rac-chiu-se la sal-ma all'este-mo ri-po-so.

ma-re d'al-lo-ra Ma-iel-la si vol-le chie-

din din din din din din din din

don don don don don don

Do+ Sol7 Do+

te gran-de do-

Dal ♩ al ♩ poi segue ♩

din din din din

don don

La-

ma-re

voci soliste

A- ma-re ob-be no-me

din din din din din din

don don don don

Do+ Fa+

ul-la si vol-le chia-ma-re E quel-la mon-ta-gna al co-spet-to del ma-re d'al-lo-ra Ma-

ul-la si vol-le chia-ma-re. E quel-la mon-ta-gna al co-spet-to del ma-re d'al-lo-ra Ma-

don Sol7 don don Do+ don Do7 don Fa+ don don Do+

ul-la si vol-le chia-ma-re din din din din din din din don

ul-la si vol-le chia-ma-re din din din din don don don don

don Sol7 don don Do+ don don Fa+ don Do+

Racconta una vecchia ed amara leggenda
che Maia, la figlia d'Atlante, stupenda,
scampata al nemico fuggì dall'oriente
con l'unico figlio ferito e morente.
Raggiunto d'Italia un porto roccioso,
sfruttando le forre e il terreno insidioso,
condusse il ferito, vicino al trapasso,
in alto lassù sopra il monte Gran Sasso.

Il grande dolore di Maia la diva
escluse al suo cuore la gioia istintiva;
non ebbe più pace, non valse l'apporto
dei propri congiunti a darle conforto.
Sommersa dal lutto, sconvolta dal dramma,
non ebbe più pianto, non era più mamma.
Di vivere ancora non ebbe coraggio:
si spense nell'ultima notte di maggio.

A nulla giovaron, nell'aspra caverna,
le cure profuse da mano materna:
al giovane figlio volò via la vita
lasciando alla madre una pena infinita.
E proprio quel monte d'Abruzzo nevoso
racchiuse la salma all'estremo riposo.

Un mesto corteo con fiori per Maia
sall a seppellirla in un'altra giogaia,
rimpetto alla tomba del figlio adorato
strappato alla madre dal barbaro fato.
E quella montagna, al cospetto del mare,
d'allora MAIELLA si volle chiamare.

FINALE

"AMARO" ebbe nome la vetta maggiore
per dare risalto al materno dolore.